

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 9 marca 2020 r.

DIH-4.709.5.2020.BP

DECYZJA DIH-IV/22/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z 6 grudnia 2019 r. (sygnatura: KH.8361.195.2019/70DEC/19), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 20 200 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy dwieście złotych) z tytułu ponownego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 4 września 2019 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwany dalej również „*Śląskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała 9 września 2019 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 17 września 2019 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, mieszczącym się w Radzionkowie

przy ul. Św. Wojciecha 1, należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 473 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając nieprawidłowe wyliczenie ceny jednostkowej 3 towarów – środków spożywczych w stanie stałym znajdującym się w środku płynnym:

- ogórków konserwowych Krakus a 920/450 g (na wywieszce widniała cena jednostkowa 6,51 zł, natomiast cena zakodowana w kasie wyniosła 13,31 zł),
- ogórków konserwowych Nasza Spiżarnia 670/360 g (na wywieszce widniała cena jednostkowa 6,70 zł, natomiast cena zakodowana w kasie wyniosła 12,47 zł),
- podgrzybków marynowanych 280/150 g (na wywieszce widniała cena jednostkowa 21,39 zł, natomiast cena zakodowana w kasie wyniosła 39,93 zł),

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w zw. z § 4 i 6 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. poz. 2121) dalej rozporządzenie w sprawie uwidaczniania cen.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 17 września 2019 r. (nr akt kontroli: KH.8361.195.2019).

W okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy, organ ujawnił dwadzieścia przypadków naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach.

1. 25 – 27 września 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz różnicę półka – kasa (sprawa KH-D-Cz.8361.21.2018) – decyzją z 27 grudnia 2018 r. nałożono karę pieniężną w wys. 28.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-I/13/2019 z 18 lutego 2019 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
2. 4 października 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.211.2018) – decyzją z 2 stycznia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł,
3. 17 października 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.220.2018) – decyzją z 2 stycznia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-1/15/2019 z 26 lutego 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
4. 18 - 19 października 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.221.2018) – decyzją z 14 lutego 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 30.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-1/22/2019 z 15 kwietnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
5. 6 - 7 listopada 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.231.2018) – decyzją z 15 lutego 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 21.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-1/24/2019 z 17 kwietnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
6. 15 - 16 listopada 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.240.2018) – decyzją z 15 lutego 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 20.000 zł,
7. 10 - 11 grudnia 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KH.8361.259.2018) – decyzją z 7 marca 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości

- 36.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-1/29/2019 z 8 maja 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
8. 18 - 20 grudnia 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-Cz.8361.91.2019) – decyzją z 19 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-1/40/2019 z 11 czerwca 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
 9. 4 - 8 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-Cz.8361.1.2019) – decyzją z 24 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-1/43/2019 z 12 czerwca 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
 10. 22 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KH.8361.12.2019) – decyzją z 25 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 10.000 zł.
 11. 23 - 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.13.2019) – decyzją z 26 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 18.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-III/27/2019 z 5 sierpnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
 12. 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.14.2019) – decyzją z 29 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 11.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-4/22/2019 z 16 lipca 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
 13. 2 - 8 kwietnia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-B.8361.15.2019) – decyzją z 9 lipca 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł,
 14. 31 maja 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.105.2019) – decyzją z 2 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 3.000 zł,
 15. 4 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.108.2019) – decyzją z 20 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/15/2019 z 20 listopada 2019 r., zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
 16. 4 – 7 czerwca 2019 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.27.2019) – decyzją z 23 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/20/2019 z 9 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy.
 17. 18 – 24 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.8.2019) – decyzją z 2 października 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/26/2019 z 20 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
 18. 26 sierpnia 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen (sprawa KH.8361.173.2019) – decyzją z 26 sierpnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 21 000 zł,
 19. 3 września 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.180.2019) – decyzją z 29 listopada 2019 r. nałożono karę w wysokości

20.600 zł. Decyzją DIH-IV/9/2020 z 6 lutego 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,

20. 4 – 10 września 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.53.2019) – decyzją z 16 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 31 października 2019 r., Śląski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego – dwudziestego pierwszego – naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), zwanej dalej „*kpa*”, Strona została pouczone również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z 9 grudnia 2019 r. (sygnatura: KH.8361.195.2019/70DEC/19), Śląski WIIH nałożył na w/w przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 20 200 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy dwieście złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu dwudziestego pierwszego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana w dniu 12 grudnia 2019 r.

Pismem z 23 grudnia 2019 r. (data stempla 27 grudnia 2019 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „*Prezesem UOKiK*”, odwołanie od w/w decyzji. Skarżonej decyzji Strona zarzuciła naruszenie:

1) art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez:

- nieuwzględnienie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej znikomego stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę,
- nieuwzględnienie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy w jej aspekcie pozytywnym tj. pominięcie tych działań i czynności, które przedsiębiorca podejmuje po kontrolach w poszczególnych sklepach, a które mają na celu usunięcie nieprawidłowości oraz zapobieżenie ich występowaniu w przyszłości,
- niewłaściwe zastosowanie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kryterium dotychczasowej działalności przedsiębiorcy tj. zastosowanie go w zakresie szerszym, nieadekwatnym do zakresu kontroli,
- zaniechanie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej - oddzielnego uwzględniania kryteriów wskazanych w art. 6 ust.3 ustawy i zamiast tego dokonanie przez organ oceny stopnia naruszenia obowiązków, w sposób zdeterminowany okolicznością dwudziestokrotnego naruszenia obowiązków (pomimo, że z art. 6 ust. 3 wynika, że każda z tych okoliczności powinna być brana pod uwagę osobno i żadna z nich nie powinna mieć wpływu na ustalenie innej, lecz wszystkie trzy powinny być odrębnie brane pod uwagę przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej),

- zastosowanie sposobu obliczania kary pieniężnej nieopartego żadną regulacją prawną tj. dodanie do kwoty 200 zł kwoty 20000 zł bez uwzględnienia nieznacznego stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę,
- 2) art. 80 kpa poprzez błędną ocenę dowodu tj. protokołu z kontroli z dnia 3.09.2019 r. polegającą na:
- błędnym, niezgodnym z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego myślenia przypisaniu przedsiębiorcy znacznego naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach, mimo iż 3 naruszenia w stosunku do zakresu kontroli świadczą o nieznacznym (znikomym) stopniu naruszeń,
- 3) art. 189f § 1 kpa poprzez nieodstąpienie w drodze decyzji od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i niepoprzestanie na pouczeniu, mimo iż przesłanki obligujące Organ do jego zastosowania spełniły się, bowiem waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Strona wniosła o:

- 1) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 ustawy, ewentualnie
- 2) uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie kary w niższej wysokości, ewentualnie
- 3) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Śląskiemu WIIH.

Pismem z 16 stycznia 2020 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
 - 2) w cenniku;
 - 3) w katalogu;
 - 4) na obwolucie;
 - 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,
- o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach jednostkowych, tj brak uwidocznionych cen jednostkowych w przypadku 3 partii produktów spośród 473 poddanych ocenie, co było, jak stwierdził Śląski WIIH, dwudziestym pierwszym w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 20 200 zł na w/w przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach, co powoduje konieczność nałożenia przez Śląskiego WIIH kary pieniężnej.

Biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy dotyczące nakładania kar, niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Natomiast, zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4, co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł. Przepisy te w sposób niewymagający dodatkowych

założeń i wykładni, nakazują wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązków określonych w ww. przepisach, przy czym wysokość sankcji jest uzależniona od tego, czy podmiot narusza przepisy po raz pierwszy bądź drugi, czy też trzeci i kolejny. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższych obowiązków powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Prezes UOKiK dokonując analizy akt sprawy oraz treści skarżonej decyzji zwrócił uwagę na stwierdzenie Śląskiego WIIH, że kontrolowany przedsiębiorca – Jeronimo Martins Polska S.A. nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o cenach po raz dwudziesty pierwszy, w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Naruszenie obowiązków w zakresie uwidaczniania cen Śląski WIIH stwierdził dotychczas w toku uprzednio przeprowadzonych kontroli, tj.:

- 1) 25 – 27 września 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH-D-Cz. 8361.21.2018),
- 2) 4 października 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.211.2018),
- 3) 17 października 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.220.2018),
- 4) 18 - 19 października 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.221.2018),
- 5) 6 - 7 listopada 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.231.2018),
- 6) 15 - 16 listopada 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.240.2018),
- 7) 10 - 11 grudnia 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KH.8361.259.2018),
- 8) 18 - 20 grudnia 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-Cz.8361.91.2019),
- 9) 4 - 8 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-Cz.8361.1.2019),
- 10) 22 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KH.8361.12.2019),
- 11) 23 - 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.13.2019),
- 12) 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.14.2019),
- 13) 2 - 8 kwietnia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-B.8361.15.2019),
- 14) 31 maja 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.105.2019),
- 15) 4 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.108.2019),

- 16) 4 – 7 czerwca 2019 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.27.2019),
- 17) 18 – 24 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.8.2019),
- 18) 26 sierpnia 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen (sprawa KH.8361.173.2019),
- 19) 3 września 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.180.2019),
- 20) 4 – 10 września 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.53.2019).

W powyższych przypadkach na kontrolowanego przedsiębiorcę zostały nałożone kary pieniężne, w drodze decyzji administracyjnej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o cenach.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 w/w ustawy, warunkiem wymierzenia kary w wysokości do 40 000 zł jest fakt niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązków w zakresie informowania o cenach, co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Fakt naruszenia w/w obowiązku podlega stwierdzeniu w postępowaniu administracyjnym. Tym samym, ulega zmianie liczba naruszeń jakie miały miejsce w okresie wskazanym w art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z uwagi na fakt, że decyzja Śląskiego WIIH w sprawie KŻ-D-Cz.8361.53.2019 została wydana 16 grudnia 2019 r., a więc po dniu wydania decyzji będącej przedmiotem postępowania odwoławczego, co oznacza, że przy ustalaniu liczby naruszeń wskazanych w przedmiotowym postępowaniu nie można brać pod uwagę w/w decyzji Śląskiego WIIH.

Tym samym, należy stwierdzić, że Strona obowiązek informowania o cenach, w okresie wskazanym w art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach naruszyła dziewiętnastokrotnie. Ustalenia poczynione przez Prezesa UOKiK, nie zmieniają jednak faktu, że w przedmiotowej sprawie zachodzą podstawy do wymierzenia kary zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach.

Strona zarzuca naruszenie przepisów postępowania tj. art. 80 kpa poprzez błędną ocenę dowodu tj. protokołu kontroli z dnia 17.09.2019 r. (Strona błędnie podaje datę 03.09.2019 r.) wskutek której organ wyprowadził błędny wniosek o znacznym naruszeniu obowiązków, który pozostaje w sprzeczności ze stanem faktycznym stwierdzonym w protokole wykazującym 3 przypadki nieprawidłowego wyliczenia cen jednostkowych, co zdaniem Strony świadczy o nieznacznym (znikomym) stopniu naruszenia. Konsekwencją powyższego uchybienia jest błędne zastosowanie art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez nieuwzględnienie znikomego stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę. Ponadto Strona zarzuca naruszenie art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach także poprzez:

- nieuwzględnienie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy w jej aspekcie pozytywnym oraz zastosowanie tego kryterium w zakresie szerszym nieadekwatnym do zakresu kontroli;
- zaniechanie oddzielnego uwzględnienia kryteriów wskazanych w art. 6 ust. 3 i dokonanie oceny stopnia naruszenia obowiązków w sposób zdeterminowany okolicznością dwudziestokrotnego naruszenia obowiązków;

– zastosowanie sposobu obliczenia kary niepopartego żadną regulacją prawną poprzez dodanie do kwoty 200 zł kwoty 20 000zł;

Odnosząc się do powyższych zarzutów, przede wszystkim należy zaznaczyć, że w przedmiotowej sprawie stwierdzono błędną informację co do ceny jednostkowej.

Organ wskazuje, że przy rozpatrywaniu przesłanki stopnia naruszenia obowiązków należy odwołać się do art. 4 ust. 1 w/w ustawy, zgodnie z którym, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy, zaś cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach cena jednostkowa to cena ustalona za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach;. W świetle powyższego, błędna informacja co do ceny jednostkowej, nie daje konsumentom należytej wiedzy jeśli chodzi o porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru i może wywołać w nich błędne przekonanie, iż dany produkt jest atrakcyjny właśnie ze względu na oferowaną cenę. Organ zwraca przy tym uwagę, iż rozbieżności w cenach jednostkowych wynoszą 100% na niekorzyść konsumenta.

Kolejną przesłanką wymiaru kary jest dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku. Strona odnośnie tej przesłanki podnosi argument, iż Organ nie uwzględnił dotychczasowej działalności przedsiębiorcy w jej aspekcie pozytywnym polegającym na pominięciu tych działań i czynności, które przedsiębiorca podejmuje po kontrolach, a które mają na celu usunięcie nieprawidłowości oraz zapobieżenie ich występowaniu w przyszłości. Strona zarzuca również niewłaściwe zastosowanie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kryterium dotychczasowej działalności przedsiębiorcy tj. zastosowanie go w zakresie szerszym, nieadekwatnym do zakresu kontroli, powołując się na przytoczoną przez Śląskiego WIIH decyzję Prezesa UOKiK z dnia 12 września 2018 r. wskazując, że powołana decyzja zawiera „*pewną wskazówkę co do ram ustalania wysokości kary pieniężnej na znacznie niższym poziomie niż kara wymierzona przez Organ w przedmiotowej sprawie*”. Strona wskazuje przy tym, że jeśli kara za 8% naruszeń w wysokości 6000 zł została uznana za relatywnie niską za 12 naruszenie, to wynika z tego, że kara mogłaby być wyższa ale nie nadmiernie, tak ja ma to miejsce w zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się do powyższych zarzutów należy jednak zwrócić uwagę, iż usunięcie stwierdzonych naruszeń nie jest tożsame z przesłanką dotychczasowego działania, stąd też nie będzie miało ono znaczenia przy analizie tej przesłanki ale dopiero przy wymiarze kary za ewentualne późniejsze naruszenia. Organ zwraca przy tym uwagę, że nieprawidłowości w zakresie informowania o cenach nie zostały usunięte po otrzymaniu zawiadomienia

o zamiarze wszczęcia kontroli, lecz dopiero w czasie jej trwania, co potwierdza protokół kontroli. Należy przy tym uznać za dyskusyjne powoływanie się przez Stronę na „pozytywny aspekt dotychczasowej działalności”, skoro po przeprowadzeniu kontroli, której ustalenia stanowią podstawę przedmiotowego postępowania, kontrola jaka została przeprowadzona w dniu 30 września 2019 r. (KH.8361.204.2019) również ujawniła nieprawidłowości w zakresie informowania o cenach.

W przypadku zarzutu stosowania przesłanki dotychczasowego postępowania w zakresie nieadekwatnym do zakresu kontroli należy podkreślić, że argument, w którym strona powołuje się na decyzję Prezesa UOKiK jest błędny, ponieważ zaskarżona decyzja przywołuje decyzję Prezesa UOKiK w kontekście dyrektywy 98/6/WE, na co wskazuje również pominięta przez Stronę pozostała część akapitu: „*Nałożona zatem w niniejszym postępowaniu kara administracyjna za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach po raz dwudziesty, wydawana w warunkach art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach (recydywy), musi być karą wysoką*”. Jak z powyższego wynika, kary wymierzone w dotychczasowej wysokości nie dały rezultatów, co przemawia za ich podwyższeniem, tak aby spełnione zostały cele określone przedmiotową dyrektywą.

Analizując przesłankę dotychczasowego postępowania Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy kontrolę, której ustalenia stanowią podstawę do wszczęcia przedmiotowego postępowania, po raz dwudziesty naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich w/w przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli, tym bardziej, że działalność gospodarczą prowadzi od grudnia 2004 roku, a więc należy założyć, że Stronie znany jest obowiązek uwidaczniania cen wynikający obecnie z ustawy o informowaniu o cenach. Tymczasem fakt, iż w okresie 12 miesięcy poprzedzających przedmiotowe naruszenie, stwierdzono dziewiętnaście naruszeń w zakresie informowania o cenach, jednoznacznie wskazuje, że Strona nie przywiązuje należytej wagi do wykonywania obowiązków nałożonych na nią przedmiotową ustawą.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się także wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, który został ustalony przez organ na podstawie oświadczenia Strony z 12 czerwca 2019 r.

Podsumowując, Organ stoi na stanowisku, iż wszystkie przesłanki wymiaru kary wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach zostały uwzględnione przy wymiarze kary i przeanalizowane w sposób prawidłowy. Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie ze stosowanym pomocniczo art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”, kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, co również zostało uwzględnione przez organ I instancji.

Stąd też niezasadnym jest podniesiony przez Stronę zarzut zastosowania sposobu obliczania kary pieniężnej nieopartego żadną regulacją prawną a polegający na dodaniu

do kwoty 200 zł kwoty 20 000 zł bez uwzględnienia nieznacznego stopnia naruszenia obowiązków. Jak już bowiem stwierdzono, w przedmiotowej sprawie nie można mówić o nieznacznym stopniu naruszenia. Co więcej, z uwagi na fakt, że było to naruszenie popełnione w warunkach tzw. recydywy, organ miał prawo, zgodnie z art. 6 ust. 2 w/w ustawy o informowaniu o cenach, nałożyć karę pieniężną w wysokości do 40 000 zł.

Prezes UOKiK, stoi również na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Mianowicie, zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, ponieważ brak cen jest naruszeniem interesów konsumentów w zakresie ich prawa do informacji. Z kolei ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, mającej nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Organ I instancji słusznie przy tym zauważył, że istotną okolicznością, której nie można pominąć, jest fakt wielokrotnego wystąpienia nieprawidłowości skutkujących podwyższaniem wymiaru kary, co oznacza tylko że funkcja prewencyjna kary nie została spełniona. Należy więc stwierdzić, że, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 kpa, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 20 200 zł jest proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie

wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

*Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*

Otrzymują:

1. pełnomocnik Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie,
adres do doręczeń: Centrum Dystrybucyjne, ul. Szyba Walenty 10, 47-100 Ruda Śląska
2. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a